

vil det være 2 Millioner Kr., men det vilde gaa ud over, hvad man selv har krævet i den Betænkning, det ærede 7de Medlem for 1ste Kreds (Broberg) citerede, hvor man, saavidt jeg husker, kun forlangte en Nedsættelse af 1,300,000 Kr. Man maatte altsaa for at indvinde denne Sum gaa ganske anderledes op med Tolden paa Brændevin og bairisk Øl, end der er Udset til, at det vil lykkes at gennemføre. Naar man saa dernæst tager Hensyn til alle de andre Krav, der maatte stilles i Klasse med Kravet paa Toldfrihed for Kaffe — der er særlig nævnt Sukker, og der er vistnok adskillige andre Artikler, som man med samme Høie kunde kræve Toldfrihed for — vilde vi komme ind paa Konsekventser i Henseende til de finansielle Resultater, som jeg tror, man paa Forhaand aldeles ikke kan overse. Naar man dernæst fremhæver, at Kaffe er toldfri i Amerika, tror jeg ogsaa, at der til Gjengæld der er en Told paa Spirituosa, som adskilligt overgaar den Told, vi have her. Hvad dernæst angaar Bemærkningen om Forholdet til Spanien, skal jeg blot fremhæve, at de Grunde, der have motiveret Udvalgets Forslag med Hensyn til Vin, findes angivne i Betænkningen. Det er det saglige Hensyn, som der er fremhævet. Hvad iøvrigt enkelte Medlemmer maatte have tilset, er selvfølgelig Noget, som bliver ethvert Medlems egen Sag. Udvalgets Opfattelse deraf er givet i Betænkningen, og til den skal jeg paa Udvalgets Vegne indskrænke mig til at henvise, og jeg skal saa særlig tillige fremhæve i Anledning af en Bemærkning fra den høitærede Finantsminister, at man ved disse Forslag selvfølgelig ikke i nogen Maade har villet foregribe Spørgsmaalet om Handelstraktat eller Ikke-Handelstraktat med Spanien. Det er Noget, vi aldeles ikke have gjort. Vi have taget det rent finansielle Synspunkt, det rene Besatningshensyn, og hvis Spørgsmaalet om Traktaterne skulde komme til at foreligge, er der i ingen Henseende foregrebet Noget ved de Forslag, som her ere stillede fra Udvalgets Side, saaledes at Thinget i saa Henseende vil kunne tage fri Position. — Da den høitærede Finantsminister udtalte sig om de enkelte Forslag, glædede det mig at høre ham sige, at han med megen Paaføimelse — saavidt jeg hørte, var det Ordene — kunde modtage Mæglingforslaget med Hensyn til Porcellæn. Jeg haaber, at det høie Thing efter denne Udtalelse vil finde en yderligere Grund til at stemme for dette Mæglingforslag. Men med Hensyn til Fajance lagde den høitærede Minister mere Bægt paa det til Position

59 stillede Vædringsforslag og fremhævede, at en Opgivelse af den høiere Toldpaa paa Fajance jo ikke vilde have nogen Betydning, da der kun er indført ca. 20,000 Pund i Modsatning til en Million Pund af simple Fajance. Maafe jeg saa maatte tillade mig at fremhæve, at den høitærede Finantsminister sommetider benytter Henviisning til, at der ikke er indført Noget af en vis Vare, som Bevis for, at Tolden er for høi, og at der ved en lavere Told vilde blive indført adskilligt Mere. Nu sætter jeg, at Forholdet er det, at det er den høiere Told paa det finere Fajance, der har forhindret Indførselen, at der altsaa for Fabrikken har været meget stor Beskyttelse, saa vil jo hele denne Beskyttelse fuldstændig bortfalde; altsaa med Hensyn til denne Fabrication, som muligvis Fabrikken har levet af, vil den saa at sige komme til at konkurrere med hele Udlandet, og saa vil man ikke alene betage den, men oveniud betage den en Del af den Beskyttelse, som den hidtil har havt paa almindelig Fajance. Det forekommer mig virkelig, at naar man saa sige, at den Virkning, som de høiere Satfers Borttagelse kan have paa Konkurrencen, er af en aldeles uberegnelig Natur, maa man være varsom med endogaa at gaa under de hidtilværende lavere Satser. Det er ogsaa her, vi have ment at burde holde os paa den forsigtige Side og sikkre en Fabrik, der navnlig paa en saa human og fyldstgjørende Maade sørger for sine Arbeidere, at den ikke skal være Offer for en Stræben efter Nedsættelse, som vi ere betænkkelige ved at gaa med til. Naar den høitærede Minister fremhævede, at der jo i tidligere Regjeringsforslag var foreslaet mindre Satser, 20 og 10, forekommer det mig egentlig, at det kun er Noget, der maa opfordre Regjeringen til Forsigtighed; thi det turde vel være, at nu den almindelige Mening vilde sige, at de tidligere foreslaede Satser ere for lave, og at altsaa det, man skulde lære af Fortiden, er at være forsigtig i Retning af Nedsættelser. Det er netop det, som Udvalget ogsaa har fastholdt; vi vilde ikke gaa længere, end at vi med Sikkerhed kunne se eller ialfsald kunne være temmelig forvisede om, at en saadan bestaaende blomstrende Fabrication, som skaffer mange Arbeidere — og det ikke blot almindelige Arbeidere, men ogsaa Personer af den mere dannede Klasse, Mellemklassen — passende Underhold og sørger paa en human og tilfredsstillende Maade for dem, ikke skal være udsat for ved en altfor vidtgaaende Nedsættelse at se sin Bestaaen truet. Der er ganske vist ikke her nogen principiel Uoverensstemmelse mellem den høitærede Minister og Udvalgets Flertal.